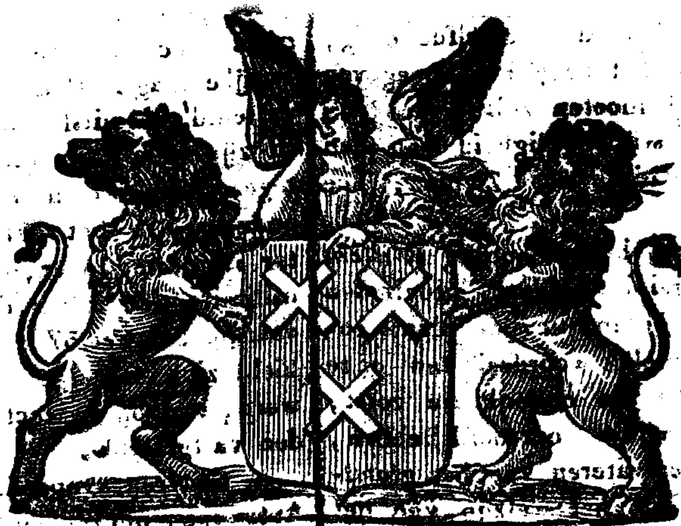
N°. 163. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Dingsdag den 10 Julij.

Het Publiek wordt bij deze opmerkzaam gemaakt, dat met aanstaanden Dingsdag den 10den dezer, de nieuwe wet op de Registratie, Overschrijving en het Zegel ingevoerd wordt, en dienvolgens, te rekenen van dien dag, de verpligting van de Advertentien op zegel te schrijven vervalt; maar het nieuw zegelregt van 55 Cents, voor iedere Advertentie en bij elke plaatsing, bij de inzending zal moeten worden voldaan.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 9den Julij.

Z. M. de koning, benevens Z. K. H. Prins *Frederik* worden heden van het Loo in de residentie verwacht. H. K. H. Prinses *Frederik* zal vooreerst op het Loo verblijven.

— Door de Provinciale Staten van Zeeland is de heer Mr. *C. G. Byleveld* op nieuw tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd. Ook de Provinciale Staten van Vriesland en Groningen hebben de aftredende leden op nieuw verkozen, te weten die van Vriesland, de heeren *M. P. D. Baron van Sytzama* en Mr. *J. Cats Epz.*; die van Groningen Jonkheer *O. van Swinderen.*

— Volgens de officiele opgave van Zaturdag ll. waren den 6den des morgens 10 zieken te Scheveningen onder behandeling gebleven. Tot den volgenden morgen zijn er 5 zieken bijgekomen, 3 hersteld en 1 overleden, zoodat er nog 11 zieken onder behandeling bleven. — Van den 7den, Zaturdag morgen, tot gisteren morgen is nog een persoon ziek geworden, zijn er 3 hersteld en 5 overleden, zoodat gisteren morgen in het geheel nog 4 personen onder behandeling bleven.

— Een sterk detachement jagers, tot het 1ste bataillon behoorende, is gisteren van het depôt te 's Hage naar het leger vertrokken.

— Verleden zaturdag zijn weder acht belgische desertaurs, die zich op de voorposten in Staats-Vlaanderen hebben aangegeven, hier binnengebragt; dezelve werden gelijk de anderen op het korps van den kolonel *Cleerens* gedirigeerd.

— De wapenschouwing, op gisteren door Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk over de troepen der 1ste divisie, na afloop der godsdienst-oefeningen op de legerkamp-plaats bij Reijen gehouden, is zeer luisterrijk geweest; de beide Prinsen, zonen des Prinsen Opperbevelhebbers, hebben aan het hoofd der troepen die zij kommandeerden, voor hunnen doorluchtigen Vader gedefileerd.

Heden maakt de eerste divisie andermaal eene militaire wandeling naar de zijde van Gilze en Chaam, welke ook weder door de beide Prinsen wordt mede gemaakt.

— Uit Maastricht wordt van den 5den dezer gemeld:

» Heden zijn door de belgische troepen weder in vrijheid gesteld en binnen de muren dezer vesting teruggekeerd, de heer chirurgijn-majoor *Wiegand (niet* Wijngoud *zoo als in ons vorig nommer verkeerdelijk staat uitgedrukt)* en de 2de-luitenant *Verschuur*, beiden van het 3de bataillon veld-artillerie.

» De belgische troepen hebben eenige bruggen op groote wegen gelegen en de vonders op de landwegen, rondom de vesting weggebroken, ten einde de landlieden, welke met levensmiddelen naar de stad komen, zoo veel mogelijk te noodzaken de bureaux en de douane-linie te passeren. Volgens geruchten zou er door het belgisch bewind aan de ontvangers der kantoren van in- en uitgaande regten, rondom Maastricht gestationeerd, bevelen gegeven zijn, van granen en slachtvee voor Maastricht bestemd, tegen betaling der transito-gelden, ongehinderd door te laten. A.

— Een der meest geachte duitsche bladen behelst een bijzonder berigt uit Berlyn, van den 26 Junij, waarin het volgende voorkomt: » In tegenspraak met vroegere geruchten, beweert men thans, dat de Londensche Conferentie de Belgisch-Hollandsche verwikkelingen volstrekt tot eene ontknooping zal brengen, en op haar ingeslagen spoor met den meesten nadruk wil voortgaan, zoodat het ditmaal niet zou blijven bij diplomatieke bemoeijingen. Wij moeten afwachten, wat van deze geruchten en meeningen door den tijd als gegrond zal worden bevestigd. Het belang der Mogendheden vordert onlochenbaar, dat die verwikkelingen ophouden; maar de tegenwoordige staatkunde is niet van dien aard, dat het haar onverschillig zou wezen, door welke middelen en wegen zij haar doel bereikt; het op de tractaten steunende regt zal altijd de grondslag van alle besluiten blijven, en de Koning der Nederlanden zal tot geene opofferingen kunnen genoodzaakt worden, waartoe hij zich niet door vrijwillige toestemming reeds vroeger verbonden heeft, of nog mogt verbinden. De tegenwoordigheid van Prins *Frederik* der Nederlanden, alhier ter stede, wordt door het publiek met deze aangelegenheden in een naauw verband gebragt."

— Na de mededeelingen der thans in Belgie bekend geworden diplomatische stukken, door onze regering aan de Londensche conferentie in antwoord op derzelver laatste protocollen, geadresseerd, beginnen de belgische bladen met hunne meening daaromtrent, vooral wat het ontwerp-tractaat betreft, voor den dag te komen. De *Courrier* behelst een uitvoerig artikel, ten betooge van het onaanneemlijke, dat in de nieuwe voorstellen voor Belgie gelegen is, op grond voornamelijk van de meerdere lasten die Belgie volgens dezelve in de schuld zou moeten dragen, als ook op grond van de daarbij voorgestelde grensbepalingen in het Limburgsche. Het smart hem, dat verscheiden der ministers en derzelver vertrouwelingen, hetzij dan uit onkunde of verraad, zich openlijk uitlaten, dat er veel goeds was in de nieuwe voorstellen van koning *Willem*, en vraagt, of het niet te betreuren is, dat het lot van Belgie in zulke handen is vertrouwd, en dat het belgisch gouvernement, met miskenning van het krachtig uitgedrukt gevoelen der kamers, meer zou geneigd zijn om de onderhandelingen voort te zetten, dan om de nieuwe middelen tot handelen met kracht aan te wenden.

Het algemeen denkbeeld dat zich *l'Emancipation* over het nieuw ontwerp-tractaat gevormd heeft, is dat het de blijken draagt eener gevoelige toenadering van onzen Koning tot een meer toegevend stelsel. Om zijne lezeren dit duidelijker te doen zien, wil hij de text van het tractaat der 24 artikelen tegen het nieuw ontwerp-tractaat overstellen en maakt daarmede een begin met de eerste artikelen, over de grensbepalingen loopende. Uit de vergelijking dezer zou volgens hem blijken, dat Z. M., voor zoo veel hoogstdenzelven betrof, de door de conferentie getrokken grenslinie scheen aan te nemen, echter met twee merkbare afwijkingen. Vooreerst zou bij het nieuw tractaat niet erkend zijn, dat het af te stane deel van Luxemburg in vergoeding strekte, zoo als de conferentie het erkend had, voor den afstand der belgische enclaveringen in het Limburgsche; ten andere had de conferentie den Koning de verpligting willen opleggen, om zich met zijne agnaten en de Duitsche bondsvergadering te verstaan; bij het nieuw ontwerp werd alleen van aan te wenden pogingen gesproken.

De *Messager de Gand* behelst, ter gelegenheid der jongste staatkundige acten onzer regering, weder een zeer scherp artikel tegen de tegenwoordige belgische gezagvoerders gerigt. Het voert tot opschrift *Koning Willem*, en heeft de bekende woorden van *Horatius*: *Justum et tenacem propositi virum non . . . mente quatit solida* tot motto; hetzelve is van dezen inhoud:

» Koning *Willem* is stijfhoofdig; het *Memorial*, *de Belge*, *l'Independant*, *de Courrier*, *l'Emancipation*, *l'Union*, uit den revolutionnairen modderpoel voortgebragt of door denzelven gevoed, hebben het verzekerd; geen beroep is er meer mogelijk tegen het vonnis dat dien vorst veroordeeld. Eerst hadden zij andere, veel zwaardere verwijten tegen den Nederlandschen monarch gerigt. Hij was een barbaar, een wreedaardig tiran, een woedend monster, een onverzadelijk gedrocht, dat vijftien achtervolgende jaren ten minste een vierdedeel vat van het beste belgische bloed bij iederen maal gedronken had, die om Belgie protestantsch te maken dagelijks vijf of zes priesters liet ombrengen en een twaalftal der onwetendste, en bijgevolg nuttigste, onderwijzers door den buik in tweeën liet zagen; zijne dwingelandij was zoo groot, dat hij wilde dat iedereen van zijnen arbeid leefde, en niemand op de straten bedelde; hij wilde manufacturen, koophandel, kanalen, straatwegen, werktuigen, athenaeum's, universiteiten, geleerde genootschappen, kortom alle duivelsche uitvindingen en instellingen die den mensch denken en van deszelfs hulpmiddelen [illegible]

partij leeren trekken. Maar deze laatste deelen van de beschuldigings-acte, door den *Belge* en andere bladen van hetzelfde deeg, zoo gelukkig geëxploiteerd, schijnen voor het oogenblik opgegeven te zijn. Men zal er op terugkomen; wij moeten zulks gelooven; inmiddels is het thans alleen tegen de stijfhoofdigheid van den monarch, dat de [illegible] opruijers uitvaren. Ziehier, hoe zij redeneren:

» » Wij hebben eene revolutie gemaakt; wij hebben koning *Willem* verjaagd, wij hebben hem van de souvereiniteit onzer provincien beroofd; wij hebben ons, met reden, als Koning aan zijne plaats gezet, en, God dank, wij trekken zoo tamelijk voordeel van onze monarchie. Maar zou men gelooven, dat die ondankbare vorst, nadat wij hem van meer dan de helft zijns rijks ontroofd hebben, ons hardnekkig de vrije vaart op de binnenwateren van het grondgebied dat hem overblijft weigert? Hij wil het welzijn van het volk dat hem getrouw blijft niet opofferen, ten behoeve van degenen die hem de deur uit gezezen hebben; hij verstaat dat zijn volk er hij meester te hunnent zijn en geen doortogt op hunnen grond en over hunne stroomen geven dan aan die zij willen; hij miskent de aanspraak die wij hebben om hem wetten voor te schrijven in de provincien, die wij hem niet hebben kunnen ontnemen, zoo als die welke wij hem ontroofd hebben. Dat is een stijfhoofdige, welke de conferentie en hare protocollen wel tot rede zullen weten te brengen.

» » Wij hebben eene gezamenlijke schuld, waaromtrent overeengekomen is dat wij een deel van zouden betalen; maar daarin erkennen onze schuldeischers ook alleen Koning *Willem*; zij doen geen actie dan hem alleen aan; en wanneer wij in een aanval van baloorigheid of kwade trouw, gesteldheden die bij ons zeer gemeenzaam zijn, het in het hoofd kregen om niets van die schuld te betalen, zou Koning *Willem* de *Diego* van het verhaal worden en zich genoodzaakt zien, alles te betalen. Daar hij nu geen lust heeft de *Gilles* van de historie te zijn, ziehier, hoe hij redeneert: » » Gij hebt mij op tractaten rustende regten ontroofd, gij hebt mij de helft mijns koningrijks, zonder regt noch beweeggrond, ontstolen, en men wil nu, dat ik met mijne beroovers zal handelen; kom aan, dat is tegen alle gezond verstand; nog bewillig ik intusschen, niet om met hen te contracteren, ik heb te goed geleerd wat hunne eeden gelden, maar om hen in vrede het mij ontstolene te laten behouden; daar evenwel de lust om mij op nieuw te berooven, hen ieder oogenblik zou kunnen bevangen, en, om niets meer met zulke brave lieden te doen te hebben, vraag ik, dat zij mij het kapitaal der schuld, voor hetwelk ik alleen jegens de schuldeischers verantwoordelijk ben, ter hand stellen.

» » Bovendien, hun grondgebied zal morgen of binnen acht dagen overheerd, verdeeld worden; moet ik dan, met de nieuwe bezitters in proces geraken? en wil men, na mij door geweld van mijn eigendom ontzet te hebben, mij het proces dat over hetzelve kan ontstaan, nadat het in andere handen zal overgegaan zijn, op den hals schuiven. Zoo dwaas en zoo dom goedhartig zal ik nimmer wezen.” ” Zoo spreekt *Willem*. Men ziet het, hij vordert veel en is zeer hardnekkig in zijne besluiten.

» Hij voegt er bij, die onverzettelijke Koning: » » Ik behoud de citadel van Antwerpen, en ofschoon zij mij tot niets dienstig zij, bewaar ik haar zoo goed ik kan, want het is de eenige sterkte, die gij mij niet hebt kunnen ontrooven. Gij wilt dat ik ze opgeve en met welk regt, mag ik vragen? — omdat de conferentie het verlangt? Maar de Europesche monarchen hebben het regt niet over mijn eigendom te beschikken, noch zich in onze zaken te mengen. Ik weet, dat van het oogenblik dat een hunner de medepligtige uwer roovegen wilde worden en de wapenen voor u om mij geheel uit te plunderen opvatten, al de overigen mij ter hulp zouden ijlen; ik weet dat gij alleen bestaat, omdat zij het over de verdeeling van uwen grond niet eens zijn kunnen worden, en ben zeker, dat zij thans zeer met u verlegen zijn. Derhalve blijf ik gewapend, steunende op mijn regt, dat eenmaal zal zegevieren, omdat ontwijfelbaar vroeg of laat eindelijk het regt meer boven drijven.” ”

BELGIE.

BRUSSEL, den 7den Julij.

De afgevaardigden zijn in hunne zitting van gisteren, bepaald vóór de stem-uitbrenging over het ontwerp eener militaire ridderorde, terug gekomen op het vroeger reeds doorgegaan amendement van den heer *Leclercq*, waarbij de instelling eener burgerlijke orde werd verworpen; de leden, zoo het heet, nu beter ingelicht over de kwestie van inconstitutionaliteit op dit punt, hebben er thans anders over gedacht en het bewust amendement bij eene nieuwe stemming, alhoewel met eene kleine meerderheid, weder verworpen; de eerste redactie van het ontwerp bleef dus nu behouden en de ridder-orde derhalve ter belooning zoowel van burgerlijke als militaire verdiensten bestemd. Om echter de kracht hiervan nog zoo veel mogelijk te verminderen, stelde de heer *Dubus* een nieuw amendement voor, strekkende, dat de burgerlijke order gegeven kon worden, noch aan de leden van de beide kamers, noch aan de provinciale staten, noch aan de leden der regterlijke magt. Over elk dier uitzonderingen werd eerst afzonderlijk gestemd, de uitslag was bevestigend; maar het amendement daarop in zijn geheel in omvraag gebragt zijnde, werd hetzelve met 36 tegen 34 stemmen verworpen. Na deze mislukte poging geene verandering in het ontwerp meer voorgeslagen wordende, ging men ter stemming over, over het geheel der wet, eene burgerlijke en militaire ridderorder daarstellende, en werd hetzelve door de afgevaardigden met 37 tegen 35 stemmen aangenomen. — De kamer hield zich vervolgens nog bezig met de behandeling van het ontwerp, waarbij de tractementen van de leden der regterlijke magt worden vastgesteld.

— Gisteren avond liep in de stad het gerucht, op geloof van uit Antwerpen ontvangen brieven, dat de Schelde door Holland in staat van blokkade was verklaard. Wij gelooven aan eenen dergelijken maatregel niet, ten ware ons gouvernement van zijne zijde tot het blokkeren van Maastricht ware overgegaan. (*Emancipation*)

— De toebereidselen voor het huwelijk Z. M. worden met ijver voortgezet; onderscheidene stukken van waarde worden door verschillende juweliers voor rekening van den Koning vervaardigd; aan het paleis wordt zoowel van buiten als van binnen gearbeid.

— De aanbesteding van de slechting der Hallepoort, welke op den 5den dezer moest plaats hebben, is weder onbepaald uitgesteld.

Van den 8sten Julij.

In de bijeenkomst der afgevaardigden van gisteren vroeg de heer *d'Hoffschmidt* het woord om den minister van binnenlandsche zaken eene vraag voor te leggen: » In weerwil, zeide hij, van de zekerheid eens nabij zijnden oorlogs, welke de protocollen en het tractaat der 24 artikelen gelijktijdig te niet doen zouden, schijnt het gouvernement Limburg en Luxemburg als vreemd aan de zaak te beschouwen die wij weldra op het slagveld verdedigen zullen, dewijl men mij gisteren verzekerd heeft, dat het gouvernement van voornemen was geene ligting in de beide deelen van België te doen, die meer nog dan de overige er belang bij hebben, dat wij overwinnend uit de worsteling die voorbereid wordt terug komen. Ik noodig den minister zich hieromtrent over te verklaren.

De minister van binnenlandsche zaken antwoordde, dat de ligting te gelijker tijd en in dezelfde evenredigheid door geheel België en bepaaldelijk in de beide deelen, door den vorigen spreker bedoeld zou geschieden.

De minister van justitie legde vervolgens twee ontwerpen zijn departement betreffende, op het bureau neder; bij het eene werd een crediet van 35,000 guldens aangevraagd, welke aanvraag door de commissie nog in deze zitting werd onderzocht en goedgekeurd; het tweede strekte tot verlenging van het decreet van het congres omtrent de policie der drukpers; hetzelve werd eene commissie van onderzoek in handen gegeven. — De heer *Zoude* ontwikkelde nog een voorstel over de belasting op het zout; het overige der zitting was aan de beraadslaging gewijd van de tractementen van de leden der regterlijke magt.

De senaat gisteren insgelijks vergaderd, heeft de algemeene beraadslagingen over de wet op de regterlijke organisatie vervolgd en ten einde gebragt. De heer *de Merode* bragt rapport uit over het ontwerp tot daarstelling der *Leopolds order*; ofschoon eenige bedenkingen hebbende omtrent de bepaling, welke aan eene harkiezing de leden der beide kamers die de ridderorder aannemen, onderwerpt, stelde hij echter uit naam der commissie de aanneming van het ontwerp zonder eenige verandering voor. De senaat besloot over dit onderwerp te beraadslagen, na de aanneming der wet op de regterlijke organisatie.

— De Koning is gisteren avond laat op Laeken van zijne reize naar Antwerpen terug gekomen.

— Van den 16den tot den 26sten dezer, zal de deputatie der provinciale staten, ter uitvoering van de wet de ligting van 30,000 man autoriserende, zitting houden voor het onderzoek en het aanwijzen der jonge lieden van de klassen van 1826 tot 1829 en de militieraden voor de milicienss van 1830 en 1831.

— De civile regtbank alhier heeft uitspraak gedaan in de zaak van den heer *Feuillet Dumus*, gewezen drukker van den *Moniteur Belge*, en denzelven veroordeeld, op grond dat de *Moniteur* nooit deszelfs eigendom was geweest en de minister bij het intrekken van het contract niet dan volgens de bepalingen van dat contract gehandeld had, tot teruggave aan het gouvernement, van voorschotten tot den 30sten junij door hem ontvangen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 5den Julij.

Voor het hof van assises zijn gisteren de debatten begonnen in de belangrijke zaak, welke bekend is onder den naam van zamenzwering der straat *des Prouvaires*. In den nacht van den eersten op den tweeden februarij, zal men zich herinneren, dat een groot

aantal lieden zich gewapend in een koffijhuis in de straat vereenigd hadden; en van daar, zoo men zeide, voornemens waren om door middel van valsche sleutels in het paleis der Tuilerien door te dringen, en de koninklijke familie, te midden der beweging door eene danspartij veroorzaakt, hetzij te vermoorden, hetzij op eene andere wijze uit den weg te helpen. Door de menigte van beschuldigden en getuigen heeft de instructie dezer zaak maanden lang geduurd, en zijn dan nu eindelijk niet minder dan 66 personen, waarvan 12 voortvlugtig, naar het hof van assises verwezen, als zich hebbende schuldig gemaakt aan eenen aanslag tot omverwerping van het tegenwoordig bestuur en aan poging tot het stichten van eenen burgeroorlog. Volgens het verslag in de akte van beschuldiging opgenomen, heeft zekere *Poncelet*, de aanvoerder dezer bende, volkomen erkend, dat er een dergelijke toeleg had bestaan, en dat hij voor zich zelven een der ijverigste medewerkers was geweest. Hij had zich echter tot eene ondergeschikte rol bepaald, en zijne instructien ontvangen van zeker bejaard persoon, die niet in deze procedure genoemd werd, en die hij dus ook niet bekend konde maken. Op den 1sten februarij had men hem gezegd dat de zamenzwering in den volgenden nacht moest uitbreken, en hem te gelijker tijd een som van 16000 franken ter hand gesteld om onder de zijne te verdeelen. Het was hem voorts bekend dat op onderscheidene andere plaatsen dergelijke vereenigingen moesten plaats hebben, en wel bepaaldelijk bij het observatorium, bij de barrière de l'Etoile en in de voorstad st. Antoine. Van al deze punten moest men zich naar de Tuilerien begeven, en zou zich aldaar een generaal aan het hoofd der geheele beweging hebben gesteld. De sleutels bij hem beschuldigden waren in der daad geschikt om de hekken die de Tuilerien omringen te openen, zoo als het bij onderzoek gebleken is dat dezelve daartoe konden dienen. Het een en ander is door de tijdige tusschenkomst van het bestuur verhinderd geworden.

Daar het aantal der getuigen tusschen de 5 en 6 honderd beloopt zullen de debatten in deze zaak eenen geruimen tijd duren.

— De fondsen waren heden (5 Julij) genoteerd: de 5 pCt. kont. 97,20; op tijd 97,15; de 3 pCt. kont. 67,20; op tijd 67,25; Nap: renten 79,25; Sp: perp. 55 en een achtste.

Van den 6den Julij.

Het gerucht dat sedert een paar dagen zoo algemeen verspreid was, dat de maarschalk *Soult* aan het hoofd van het ministerie zoude gesteld worden, heeft thans voor de waarschijnlijkheid plaats gemaakt, dat het bestuur nog eenige weken in dezelfde onzekerheid zal voortleven. Om daarenboven den kwaden indruk weg te nemen, welke dit gerucht bij het publiek gemaakt heeft, is de minister van oorlog reeds gisteren naar de baden van Mont d'or vertrokken, en zal daar tot den 25sten dezer maand verblijven. De heer *de Rigny* zal intusschen zijne functien waarnemen. Men schrijft dit onverwacht besluit aan een verschil van gevoelen toe, hetwelk ten aanzien der mobilisatie van de nationale garde, in den raad van ministers zoude ontstaan zijn. De maarschalk *Soult* moet op dezen maatregel sterk hebben aangedrongen, doch door de meerderheid zijner ambtgenoten zijn overstemd, bij wien de vrees om bij de overige mogendheden eenig mistrouwen te verwekken, en bij gevolg den handel te drukken, de overhand heeft behouden. De minister van buitenlandsche zaken heeft uit hoofde zijner zwakke gezondheid, insgelijks verzocht om zich voor eenige weken naar de baden te mogen begeven, doch vooreerst is hem dit geweigerd. De heer *Dupin* zal in de volgende week terug keeren, en is, naar het gevoelen van vele, nog immer de eenige, aan wien men bij eene aanstaande wijziging, het voorzitterschap van het ministerie zoude kunnen opdragen.

— De luitenant generaal *Solignac* is reeds onderscheiden malen bij den minister van oorlog, en heden voor het eerst bij den koning toegelaten. Men zegt dat hij zich zeer over de maatregelen van het ministerie beklaagt, en bepaaldelijk zijne terugroeping aan de omstandigheid toeschrijft, dat hij de zoogenaamde patriotten van het westen, wier beginselen hij zelf is toegedaan, te veel heeft aangemoedigd en in de hand gewerkt. Onder anderen zoude hij nog op dit oogenblik volharden, dat de hertogin *van Berry* zich voortdurend in de Vendée bevindt, en dat het niet moeijelijk zoude zijn haar in handen te krijgen, doch de instructien van het ministerie schenen eerder voor te schrijven dat men de hertogin het ontkomen zoo gemakkelijk mogelijk zoude maken.

— Het ministerie heeft van het Oostenrijksch kabinet eene nota ontvangen, waarbij men hetzelve op de waarschijnlijke gevolgen eener gewapende tusschenkomst in de belgische zaken opmerkzaam maakt. De voorstanders der revolutionaire beginselen, die zich door geheel Europa verspreid hebben, zouden daardoor op nieuw worden aangemoedigd, en dus de openbare rust en orde in gevaar brengen. Als maatregel van voorzorg heeft het hof van Weenen intusschen reeds noodzakelijk geoordeeld, om deszelfs krijgsmagt, zoo in Italie als aan de zijde van den Rijn te versterken. Het *Journal des Debats* meent, in de laatste voorstellen van den koning der Nederlanden eene toetreding tot de zoo lang gewenschte schikking te zien, doch de voortdurende weigering, om het belgisch grondgebied te ontruimen, hetgeen door de conferentie als hoofdvoorwaarden eener nadere onderhandeling is aangenomen, zal welligt deze schikking nog moeijelijk maken. Wat hier ook van zij, de algemeene vrede zal niet worden gestoord, wijl de mogendheden het volkomen eens zijn, en in het belang van Holland van den eenmaal betreden weg niet zullen afwijken.

— Sedert de volksbeweging van den 5den en 6den junij maakt het bestuur veelvuldig gebruik van de bevoegdheid om aan vreemde uitgewekenen, een vast verblijf aan te wijzen, des noods hun het land te ontzeggen. Vooral schijnen de Poolsche vlugtelingen onder hevig vermoeden te staan, dat zij aan de genoemde onlusten een werkelijk deel hebben genomen, en worden zij diens ten gevolge uit de hoofdstad verbannen. Onder de personen van meerder aanzien en bekendheid, wien zulk een besluit is te beurt gevallen, behoort ook de hevige voorstander der poolsche revolutie, de gewezene hoogleeraar *Lelewel.* Men heeft dezen gelast om binnen vijf dagen Frankrijk te verlaten. De nog overig zijnde Polen beklagen zich zeer over deze maatregelen, en hebben onder anderen een adres door zestien honderd hunner geteekend aan het Engelsche parlement ingezonden, om de bescherming dier natie te verzoeken.

— Heden (6 Julij) was de fonds-notering, de 5 pCt. 96,80; op tijd 96,85; de 3 pCt. kont. en op tijd 66,90; Napelsche renten 79; Sp: perp. 54⅝.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 4den Julij.

Als buitengewoon hofkommissaris heeft de maarschalk *Wrede*, op den 28sten der vorige maand in den Beijerschen Rijnkreits een besluit doen afkondigen, waarbij het stellig voornemen wordt te kennen gegeven, de orde en rust met nadruk te handhaven, en de misdaden, reeds bevorens tegen beide gepleegd, op het strengste te straffen. Te gelijker tijd zijn de vrijheer *van Stengel*, als regeringskommissaris, en de generaal *Lamotte*, als opperbevelhebber der troepen op den linker-oever van den Rijn vereenigd, en deze hunne functien geinstalleerd.

— Bij de Zwitsersche bondsvergadering, welke den 2den dezer maand is bijeen gekomen, ziet men gewigtige beraadslagen over de herziening der bondsakte te gemoet. De instructien der afgevaardigden, vooral van die kantons die zich onderling hunne staatsregeling hebben gewaarborgd, moeten zeer beslissend op belangrijke wijzigingen aandringen.

In het kanton Bazel blijft voor het oogenblik de rust ongestoord.

— Volgens berigten van Konstantinopel van den 10den der vorige maand, had de Turksche vloot de Dardanellen nog niet verlaten. De nederlaag, door den bassa van Aleppo aan het Egyptische leger toegebragt, waarvan in het officieel dagblad van den 9den gesproken wordt, schijnt van weinig belang te zijn geweest. Tenminste *Ibrahim*-bassa hield voortdurend de beide bassaliks van Tripoli en Damascus bezet, en hield zich vooral met de burgerlijke organisatie dier beide landstreken bezig. Daarentegen bevestigt het zich door regtstreeksche berigten, uit St. Jean d'Acre ontvangen, dat de gouverneur dier vesting, gedurende de afwezendheid van *Ibrahim*-bassa, eenen uitval heeft gedaan, en het Egyptisch leger merkelijke schade toegebragt.

— Sedert de uitwisseling der ratificatien van het belgisch tractaat, hebben eenige dagbladen de nieuwstijdingen uit het voormalig koningrijk der Nederlanden, onder de twee rubrieken van, Holland en België verdeeld. Ten gevolge van een besluit der openbare censuur zijn dezelve van dit gebrek teruggekomen.

WETENSCHAPPELIJKE BERIGTEN.

VERMEERDERING VAN ROOM BIJ EENE ZELFDE HOEVEELHEID MELK.

De heer *Samuel Dixon* van New-York, heeft gedurende meer dan een jaar proeven genomen, om zich te verzekeren of er eenig voordeel in gelegen was, om bakken van zink te nemen, in plaats van die van tin of andere zelfstandigheden vervaardigd, tot opbewaring van melk voor de bereiding van boter. Gedane proeven in New Jersey of Longisland, hebben hem zeer voldoende uitkomsten opgeleverd, en onderscheidene landbouwers, die deze proeven herhaald hebben, zijn evenens geslaagd. Deze proeven hebben bewezen, dat de melk, in bakken van zink vervaardigd, opbewaard, vijf uren later zich *stremde* dan in bakken van eenige andere zelfstandigheid vervaardigd, waardoor al de in de melk zich bevindende *room* tijd had zich af te scheiden. Bij een dezer proeven heeft men drie bakken van zink, elk ongeveer tien liters melk bevattende, vergeleken tegen drie bakken van tin, die juist dezelfde hoeveelheid melk inhielden. De melk was gelijktijdig op maandag ten drie ure des namiddags in deze zes bakken gedaan; toen men nu des woensdags ten 9 uren 's morgens wilde roomen, bevond men dat de melk in de tinnen bakken bijna geheel gestremd was; terwijl de stremming in de bakken van zink slechts even was begonnen. Men moest dus de melk in deze bakken op nieuw roomen,

hetgeen ten twee uren in den namiddag gedaan werd. Deze room werd daarop met de andere afzonderlijk geroerd en gekarnd. Uit den eerst verkregenen, maakte men twee pond en vijf oncen boter, terwijl de andere drie pond vijf oncen boter gaf. Deze proef was met zeer veel zorg ondernomen. Bij de proeving der boter bevond men tevens, dat de laatst verkregene eene aangenamer smaak had. Waaraan moet men nu deze grootere verkregene hoeveelheid boter toeschrijven? Is het een gevolg van de galvanische eigenschappen der zink? Het staat ons niet vrij dit te bevestigen; de uitkomsten zijn echter sprekend. (*Rec. Industr.*)

MIDDEL OM HET OPKRUIPEN DER MIEREN TEGEN DE BOOMEN TE BELETTEN.

Neem eene kleine hoeveelheid gemeene lampolie, waarin men eene zekere hoeveelheid *zeer* fijne houtskolen mengt, en dezelve alzoo tot eene deeg vormt. Met deze deeg vormt men, op eenige duimen afstand van den grond, om den stam een kring, waarover men nog eenige fijne houtskool strooit, door welk eenvoudig middel men het gewenschte doel bereikt. (*Brog.*)

Om de kagchels te potlooden, gebruiken de Franschen tegenwoordig een mengsel van vier oncen fijne potlood met eene halve litre wijn-azijn. Zij geven dit mengsel verre weg de voorkeur boven dat met brandewijn.

De *Nordische Biene* meldt uit Moskou: » In de maand Maart ll. werd op eenen afstand van 100 wersten van hier bij Wolokolamsk het veld in de omstreken van het dorp Kurjanowa, bijna 2 duimen hoog en in den omtrek van ongeveer 80 tot 100 kwadraat vademen met een zelfstandigheid bedekt, welke in gedaante aan den sneeuw gelijk, echter van geele kleur uit de lucht viel. Deze zelfstandigheid bestond, bij de eerste beschouwing uit vlokken, die even als boomwol aan een hingen; doch, nadat men ze eenigen tijd in een onder glazen bewaard had, loste zij zich, denkelijk door de vermenging met de vochtdeelen der sneeuw, waarmede men ze verzameld had, als een soort van harts op, welke de kleur van barnsteen, doch de rekbaarheid van elastique gom en een reuk van gekookte olie en was had. In haar eerste toestand ontvlamde deze zelfstandigheid bij de nadering van vuur, en gaf eene vlam even als ontstoken wijngeest; in hare hartsachtige toestand, begon dezelve bij de nadering van het vuur te smelten en te kooken."

ALLERLEI.

De abt *Lecuy* heeft een werk over *wonderen* geschreven, hetwelk aldus begint: » Mijne broeders! ik verlief een onbeperkt geloof, daar ik bepaald weet dat alles wat ik zeg waar is." Men zegt dat de *Courrier Belge*, eerstdaags dit gezegde als *motto* zal aannemen.

In een Duitsch dagblad vond men onlangs de navolgende zonderlinge advertentie: » De heer D*** wenscht geplaatst te worden bij eenen grooten heer of bij een geleerde of bij een beschaafd mensch." Men wil dat de blinde *Rodenbach* onlangs in een vriendenkring verklaard heeft, door een van deze drie hoedanigheden zich te willen onderscheiden. Beide zijn zonderling in hunne wenschen.

Een Fransch mode-journal zeide onlangs: » Eene Italiaansche vrouw houdt zich dan eerst van de liefde eens minnaars overtuigd, wanneer hij in staat is harentwege eene misdaad te begaan. De Engelsche vrouw verlangt, dat hij ter liefde van haar zotheden zoude doen; — de Fransche vrouw vergenoegt zich met domme streeken." Algemeen wil men, dat de aanstaande koningin der Belgen, van de liefde haars aanstaanden gemaals en *Italiaansch*, *Engelsch* en zijn *Fransch* overtuigd is.

Hetzelfde mode-journaal meldt, dat door de onophoudelijke regens, de omwenteling en den staat van beleg, der stad Parijs de verwarring zoodanig is toegenomen, dat een ieder zich kleedt zoo als het hem goeddunkt. De regeringloosheid zoude dus zoo volkomen zijn, dat zelfs de heerschappij der modes niet meer erkend werd. Een zoodanig staat van zaken kan dus in Frankrijk niet lang aanhouden.

Zelden is, door de kookkunst iemand zoo rijk geworden, als de bekende kookkunstenaar (kok) *Very* te Parijs. Toen hij zijne zaken overdeed, trok hij van zijne gewonnen kapitalen 50 tot 60,000 francs inkomen. Zijne schoonzuster heeft zich een jaarlijks inkomen van 4 tot 6,000 en zijn broeder met dezelfde bezigheden een jaarlijks inkomen van 10,000 francs verschaft. Zoo ver brengen het geleerde *koks*. Geleerde schrijvers moeten zich met *iets* weiniger te vreden stellen.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 7 Julij 1832.

			gebl
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	- 42 à 42⅜	42 [illegible]
	Uitgestelde schuld.	- [illegible] à 1	15/16
	Kansbiljetten.	- 15¾ à 16	15⅞
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	- 70 à 70½	70[illegible]
	Idem idem. 3½ pCt.	- 56¼ à 56	55¾
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 89¾ à 89¾	89½
	Nieuw geldl. 1831 à 6 pCt.	- 95 à 95½	95[illegible]
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- 80[illegible] à 81	80[illegible]
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 99 à 99¼	99[illegible]
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	- 86¼ à 86⅜	86⅜
FRANKRIJK,	Inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 67½ à 68	67[illegible]
RUSLAND,	By Hope en Comp., 5 pCt.	- 93¾ à 94½	94
	By dezelfde 1828, 5 pCt.	- 95 à 96	95[illegible]
SPANJE,	Certific. Amst. 1821, 5 pCt.	- 49¾ à 50¼	50[illegible]
	Dezelfde 3 pCt.	- 29¼ à 30	29[illegible]
	Uitgestelde schuld.		

Te *Breda*, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.